

3. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси»: затв. наказом М-ва фінансів України від 20 жовт. 1999 р. № 246. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99/ed20201103#top> (дата звернення: 21.09.2022).

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНО ОРІЄНТОВАНОГО БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

*Христенко А.О., здобувач вищої освіти
Uniwersytet Łódzki (Польща)*

Проскура А.С., здобувач вищої освіти

Ливенцова Я.О., здобувач вищої освіти

*Науковий керівник: Болдовська К.П., канд. екон. наук, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Одним із аспектів забезпечення конкурентоспроможності суб'єкта господарювання є організація і ведення бізнесу на засадах забезпечення соціальної відповідальності, що, зокрема, потребує відповідних інструментів інформаційного забезпечення, якими, серед інших, є соціальний облік та нефінансова звітність.

Соціально орієнтований бухгалтерський облік трактується як процес виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі користувачам достовірної та неупередженої інформації про стан і результати фінансування соціальних програм [1].

Зазначимо, що ведення соціально орієнтованого бухгалтерського обліку в Україні не є обов'язковим, але вважаємо доцільним поряд з фінансовою, податковою і статистичною звітністю запровадження й соціальної звітності. При цьому з огляду на економічну недоцільність виділення соціально-економічного обліку в окремий вид, завдання задоволення потреб групи зацікавлених осіб має бути покладене на бухгалтерський облік. До зацікавлених осіб, з одного бо-

ку, необхідно віднести власників і менеджерів, а з іншого – осіб, на яких спрямована соціальна відповідальність підприємства (працівники, їхні спілки й об'єднання, суспільство).

З огляду на відсутність в Україні нормативно-правової бази регулювання соціального обліку в цілях окреслення переліку показників, які мають використовуватись при формуванні звітів для характеристики соціального аспекту ведення діяльності, доцільно звертатись до міжнародних стандартів у цій сфері, якими пропонуються такі напрями їх визначення:

- трудові відносини (основна і додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати);

- охорона праці і безпека на робочому місці (витрати підприємства на оснащення засобами індивідуального захисту, покращення умов праці робітників);

- навчання працівників (витрати на підвищення кваліфікації працівників, додаткові курси, тренінги тощо);

- суспільство (витрати підприємства для підвищення добробуту громадян шляхом провадження благодійної діяльності);

- екологія (витрати підприємства на захист навколишнього середовища) тощо.

Наведені характеристики частково розкриваються у фінансовій звітності підприємства, проте вони є недостатніми для задоволення потреб зацікавлених осіб.

Таким чином, в Україні доцільно розробити і запровадити єдину форму соціального звіту, який достатньою мірою розкриватиме необхідну інформацію про показники соціальної ефективності бізнесу, стан і результати фінансування соціальних програм суб'єктів господарювання.

Література:

1. Петренко С.М., Бесарабов В.О. Формування об'єктів соціально орієнтованого обліку та розкриття інформації про них у фінансовій та соціальній звітності. *Вісник Донецького національного університету економіки і торгівлі ім. Михайла Туган-Барановського*. Сер.: Економічні науки. 2013. № 4. С. 183-192.